

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Davida Hipšra a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobkyně: **B. T. H.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Moravské nám. 13, Brno, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2/2, Praha 3 – Žižkov, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 5. 2025, č. j. 17 A 18/2025-21,

t a k t o :

Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

### Odůvodnění:

[1] Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort uložila žalobkyni rozhodnutím ze dne 25. 1. 2025, č. j. KRPP-13489-14/ČJ-2025-030022, podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, správní vyhoštění na dobu dvou let. Odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil (rozhodnutí ze dne 1. 4. 2025, č. j. CPR-7708-3/ČJ-2025-930310-V242). Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu ke Krajskému soudu v Plzni. Ten ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobkyně (stěžovatelka) následně podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost a současně také navrhla, aby jí byl přiznán odkladný účinek. Konkrétně v závěru kasační stížnosti uvedla, že *„žádá, aby byl této kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Přiznáním odkladného účinku nemůže být způsobena újma žádné jiné osobě nebo veřejnému zájmu.“*

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřil tak, že s jeho přiznáním nesouhlasí. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, a to požadavkem, aby se na území ČR zdržovali pouze ti cizinci, kteří dodržují právní předpisy a respektují právní řád této země. Má-li být správní opatření ve formě správního vyhoštění při zjištění neoprávněnosti pobytu na území ČR opatřením účinným, musí jeho účinky nastat co nejdříve po spáchání protiprávního jednání.

[4] Nejvyšší správní soud k návrhu uvádí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek (§ 107 odst. 1 s. ř. s.). Soud jej však může na návrh stěžovatelky přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Odkladný účinek lze tedy kasační stížnosti přiznat tehdy, jestliže

by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu znamenaly pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Kromě formální podmínky, již je podání příslušného návrhu, je pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatelku znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatelku nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Povinnost tvrdit a osvědčit vznik újmy má stěžovatelka (např. usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32, či ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013-11). Důvody existence nepoměrně větší újmy stěžovatelky oproti jiným osobám jsou zásadně individuální a jsou také závislé na osobě a situaci stěžovatelky. Povinnost tvrdit a osvědčit vznik újmy má proto stěžovatelka zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti věci. Vznik újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozsudku či jiným právním následkem plynoucím z rozsudku, popř. z rozhodnutí aprobevovaného rozsudkem krajského soudu. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo vůbec možno označit za újmu, kdy zákon hovoří o újmě „nepoměrně větší“. To má svou logiku, protože v řízeních, v nichž není vyhověno žádosti účastníka, případně je mu zrušeno či omezeno nějaké oprávnění nebo uloženo opatření či správní trest, na účastníka pochopitelně budou doléhat právní následky negativního rozhodnutí – ať by byly sebemírnější – tíživěji než na veškeré další osoby, kterých se rozhodnutí vůbec netýká. Zpochybnění přiznání odkladného účinku pro rozpor s důležitým veřejným zájmem leží oproti tomu na žalovaném, zatímco navrhovateli postačí, bude-li tvrdit, že takový rozpor s důležitým veřejným zájmem nehrozí (srov. usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, č. j. 52 Ca 9/2003-144, č. 87/2004 Sb. NSS).

[6] Nejvyšší správní soud považuje hned první z podmínek pro přiznání odkladného účinku za nesplněnou. Stěžovatelka svůj návrh na přiznání odkladného účinku nijak blíže neodůvodňuje a setrvává pouze na shora citovaném obecném tvrzení. Žádnou konkrétní újmu, kterou by měla utrpět, v návrhu nezmiňuje. Jak je uvedeno výše, povinnost tvrdit a osvědčit vznik újmy má právě stěžovatelka, která tak ovšem neučinila. Ačkoliv je třeba připustit, že Nejvyšší správní soud je v otázce přiznávání odkladného účinku v řízení o kasační stížnosti proti žalobě napadající rozhodnutí o správním vyhoštění podstatně vstřícnější, než je tomu ve věcech jiných (srov. též § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců), je přesto nutno trvat na splnění podmínky tvrdit a osvědčit, v čem může vznik vážné újmy výkonem napadeného rozhodnutí spočívat (viz usnesení NSS ze dne 29. 5. 2019, č. j. 8 Azs 147/2019-22). Stěžovatelka se ale omezila pouze na zcela obecné tvrzení o hrozící újmě, aniž by alespoň v základu objasnila, v čem tato újma bude v jejím případě spočívat, resp. jak se v jejím životě projeví. Jelikož není splněna první podmínka, Nejvyšší správní soud se už dále nezabýval naplněním dalších shora vymezených podmínek (tedy zdali by rozhodnutí o správním vyhoštění představovalo pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vzniknout jiným osobám, resp. rozparem s důležitým veřejným zájmem).

[7] S ohledem na uvedené důvody Nejvyšší správní soud neshledal naplnění shora vymezených podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jelikož

pokračování

stěžovatelka nijak netvrdila vznik újmy, která by plynula z jeho nepřiznání. Návrh na přiznání odkladného účinku proto Nejvyšší správní soud zamítl. Tím nijak nepředjímá, jaké bude jeho rozhodnutí ve věci samé.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. srpna 2025

Milan Podhrázký  
předseda senátu